

Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT 2000 L 239, s. 19) — fortolkning af »ne bis in idem«-princippet — anvendelsesområde — afgørelse, hvorved en politi-myndighed endeligt indstiller strafforfølgning

Konklusion

Princippet *ne bis in idem*, som er fastslået i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet den 19. juni 1990 i Schengen (Luxembourg), finder ikke anvendelse på en afgørelse, hvorved en myndighed i en kontraherende stat efter en materiel prøvelse af en sag, som verserer for den, på et stadium, før der rejses tiltale mod en person, der er mistænkt for at have begået et strafbart forhold, beslutter at indstille den indledte straffesag, såfremt denne afgørelse efter denne stats nationale lovgivning ikke indebærer, at adgangen til strafforfølgning definitivt ophører, og dermed ikke udgør en hindring for ny strafforfølgning på grund af de samme handlinger i denne stat.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. december 2008 — Afton Chemical Limited mod The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) (Det Forenede Kongerige))

(Sag C-517/07) (¹)

(Direktiv 92/81/EØF — punktafgifter for mineralolier — artikel 2, stk. 2 og 3, samt artikel 8, stk. 1, litra a) — direktiv 2003/96/EF — beskatning af energiprodukter og elektricitet — artikel 2, stk. 2, og artikel 2, stk. 4, litra b) — anvendelsesområde — brændstofadditiver, som er mineralolier eller energiprodukter, men som ikke anvendes som brændstof — national beskatningsordning)

(2009/C 44/33)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Afton Chemical Limited

Sagsøgt: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 2, stk. 3, og

artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (EFT L 316, s. 12), artikel 2, stk. 3, og artikel 4, litra b), i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EFT L 283, s. 51), og af artikel 3 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) — mineralolier, der tilsættes brændstof, og som er bestemt til andre formål end fremdrift af et køretøj, men som ikke er bestemt til at skulle udbydes til salg eller anvendes som brændstof — beskattes som brændstof?

Konklusion

Artikel 2, stk. 3, og artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier, som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994, for så vidt angår perioden indtil den 31. december 2003 og artikel 2, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet for så vidt angår perioden fra den 1. januar til den 31. oktober 2004 skal fortolkes således, at brændstofadditiver som de i hovedsagen omhandlede, som udgør »mineralolier« som omhandlet i førstnævnte direktivs artikel 2, stk. 1, eller »energiprodukter« som omhandlet i sidstnævnte direktivs artikel 2, stk. 1, men som ikke er bestemt til at skulle anvendes, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof, skal underlægges den afgiftsordning, som er fastsat i nævnte direktiver.

(¹) EUT C 22 af 26.1.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. december 2008 — Friederike Wallentin-Hermann mod Alitalia — Linee Aeree Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Handelsgericht Wien — Østrig)

(Sag C-549/07) (¹)

(Luftbefordring — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 5 — kompensation og bistand til passagerer i tilfælde af en flyafgangs aflysning — fritagelse for kompensationspligt — aflysning, der skyldes usædvanlige omstændigheder, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet)

(2009/C 44/34)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien